

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»**

Навчально-науковий інститут мистецтв

Кафедра музичної україністики та народно-інструментального мистецтва

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Виконавське музикознавство

Освітньо-наукова програма доктора філософії **Музичне мистецтво**

Спеціальність – **025 Музичне мистецтво**

Галузь знань **02 Культура і мистецтво**

Затверджено на засіданні кафедри
Протокол № 1 від “2” вересня 2020 р.

м. Івано-Франківськ – 2020

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до курсу
3. Мета та цілі курсу
4. Результати навчання (компетентності)
5. Організація навчання курсу
6. Система оцінювання курсу
7. Політика курсу
8. Рекомендована література

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Виконавське музикознавство
Викладач (-і)	Круль Петро Франкович
Контактний телефон викладача	+380508681090
E-mail викладача	petro.krul@pnu.edu.ua
Формат дисципліни	очна, вечірня, заочна
Обсяг дисципліни	90 год.
Консультації	Консультації проводяться згідно графіку, у т.ч. шляхом листування через електронну пошту та в індивідуальній формі онлайн
2. Анотація до курсу	
<p>1.1. Опис (анотація) Навчальна дисципліна «Виконавське музикознавство» ґрунтується на синтезуванні мистецьких і наукових аспектів теорії і практики професійного музичного виконавства, інтерпретації різних форм і жанрів, розвитку музичного мислення, аналізу провідних виконавських форм і тенденцій у історичній динаміці.</p> <p>1.2. Тип Дисципліни основної компоненти</p> <p>1.4. Термін навчання. І рік, ІІ семестр</p> <p>1.5. Кількість кредитів. 3 кредити, загальна кількість годин: 90 (30 – аудиторна робота, 60 – самостійна робота, 20 лекцій, 10 практичних)</p> <p>1.6. Викладацький склад. Круль П.Ф, – доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри виконавського мистецтва.</p>	
2. Мета та цілі курсу	
<p>Метою викладання навчальної дисципліни “Виконавське музикознавство” є всебічне вивчення теорії та історії виконавського мистецтва різних країн світу; засвоєння теоретичних знань з виконавської діяльності, музичного мислення та інтерпретації, особливості роботи над інструктивним матеріалом та музичними творами різних форм і жанрів.</p> <p>1.2. Успішність досягнення поставленої мети залежить від результативності розв’язання таких завдань курсу:</p> <p>Завдання вивчення навчальної дисципліни «Виконавське музикознавство». Дві невід’ємні складові музичного мистецтва є композиторська творчість та виконавство, що несуть третій чинник – теоретичне осмислення як результат узагальнення практичного досвіду. Музичне виконавство – це зв’язуюча ланка між композиторською творчістю і слухацьким сприйняттям – чи не найбільшою мірою потребує наукової розробки, бо саме у ньому реально оживає ідея авторського задуму, втілення якої потребує осмислення, синтезу всіх трьох складових виконавського музикознавства.</p> <p>Отож, у результаті вивчення навчальної дисципліни повинні проявити:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ знання основних етапів становлення та розвитку виконавського мистецтва; ➤ досконале володіння матеріалом з теорії та історії виконавства ; ➤ узагальнення загальномузичних та специфічних засобів фразування; ➤ усвідомлення особливостей роботи над інструктивним матеріалом та музичними творами. <p>знати:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ особливості розвитку жанрів музики на різних історичних етапах; ➤ основні етапи розвитку українського виконавського мистецтва; 	

- характерні особливості виконавців на інструментах у Західній та Східній Європі;
- роль і місце інструктивного матеріалу у процесі формування виконавських навичок.
- психо-фізіологію музично-виконавської діяльності.

вміти:

- визначати стиль, образну драматургію і специфіку виразових засобів найбільш значних творів;
- формувати основні принципи виконавської школи навчання ;
- розвивати досконалу технічну майстерність виконавця як засобу для вираження змісту твору;
- формувати раціональну техніку опрацювання музичного твору;
- визначати основи національно-історичної своєрідності музики, аналізувати твори різних форм сучасних українських композиторів.

3. Результати навчання (компетентності)

Компетенції:

Інтегральна компетентність

Здатність до продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем в галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності музикознавця-дослідника, музиканта-практика завдяки постійному вдосконаленню та застосуванню системи теоретичних знань, інтегрованих фахових умінь і практичних навичок у сфері музичного мистецтва.

Загальні компетентності

- ЗК1 здатність до критичного абстрактного мислення, зокрема, вміння застосовувати його до аналізу результатів власного наукового дослідження, її актуальності, наукової новизни, теоретичного, практичного, аксіологічного та світоглядного значення;
- ЗК2 здатність до пошуку, обробки та аналізу наукової теоретичної та фахової емпіричної інформації з різних джерел для узагальнення результатів;
- ЗК3 дослідження, усвідомлювати його актуальність, мету і значення для розвитку національного та світового музичного мистецтва (музичної культури);
- ЗК5: здатність написання українською та іноземною мовами власних наукових публікацій різного змісту та обсягу (наукова стаття, автореферат, тези конференцій, наукова доповідь, запит на науковий грант, договір про співпрацю, звіт з наукової роботи, дисертація, праці науково-методичного характеру);
- ЗК6 здатність усно практично використовувати іноземну мову у науковій, інноваційній та педагогічній видах діяльності (усний виступ на конференції, проведення іноземною мовою презентаційних та профорієнтаційних лекцій для різних категорій слухачів).

Фахові компетентності

- ФК1 здатність виконувати оригінальні дослідження, досягати наукових результатів, які створюють нові знання у музикознавстві та дотичних до нього міждисциплінарних напрямках мистецтвознавства та гуманітарних наук;
- ФК2 здатність застосовувати новітні мистецтвознавчі концепції щодо аналізу сучасних явищ і процесів в національному й світовому контексті.

Програмні результати навчання:

ПРН1: орієнтація в актуальній проблематиці сучасного музикознавства, її використання в різних сферах власної дослідницької й аналітичної діяльності;

ПРН2: знання і використання наявних, пошук нових методів і методик у описі, узагальненні, аналізі музичних фактів, явищ, процесів, індивідуальної та колективної музичної творчості;

ПРН4: встановлення міждисциплінарних зв'язків між мистецтвознавчими, гуманітарними, культурно-історичними дисциплінами та вільне володіння міждисциплінарною методологією наукового пізнання;

ПРН5: знання і використання фахової термінології та поняттєво-категоріального апарату;

ПРН6: визначення концептуальних засад специфіки музичної творчості та виконавства; параметрів народного і академічного, аматорського і професійного музичного мистецтва, елітарності й масовості сприйняття музики; рівнів функціонування музичного твору в

моноетнічному й поліетнічному середовищі, об'єктивних й суб'єктивних, інтуїтивних й раціональних аспектів музичної творчості для їх дослідження в історичній еволюції;
 ПРН7: аргументація методологічних засад власного наукового дослідження, визначення його об'єкта та предмета, мети та актуальності, враховуючи аналіз параметрів його наукової новизни у контексті загальних тенденцій галузі музикознавства;
 ПРН12: розробляти та реалізовувати наукові та інноваційні культурно-мистецькі проєкти в галузі музичного мистецтва з дотриманням норм академічної етики і врахуванням соціальних, економічних, екологічних та правових аспектів.

5. Організація навчання курсу					
Обсяг курсу					
Загальна кількість годин – 90					
Вид заняття			Загальна кількість годин		
лекції			20;		
семінарські заняття			10;		
самостійна робота			60		
Ознаки курсу					
Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий		
II	025 Музичне мистецтво	I	Нормативний		
Тематика курсу					
Тема, план	Форма заняття	Література	Завдання, год	Вага оцінки	Термін виконання
Тема 1. Від звукосигнальної мови до музичного мислення. Звукосигнальна мова це ще не комунікативна функція. Нею не можна виражати поняття, передавати на віддалі складні повідомлення, отримувати відповідь. Це зобов'язало людство створити більш досконалу систему звукової мови, яка б володіла: - великим запасом звукових символів; - вторинною системою діакритичних символів-понять;	Лекція	1 – 16	2 год. Робота з літературою		1 тиждень

<p>- набором елементарних музично-граматичних засобів.</p>					
<p>Тема 2. Архаїчність музичного мислення. Архаїчність музичного мислення проявляється не у простоті чи примітивності награвань мелодій, а у тому, що певні елементи музичної спільності вже названі у фольклорі різних народів. Такі елементи використовувались як символи звукового мовлення, як музичні артефакти, або ж існували самостійно. Мова ведеться про типові прояви артефактів, що не залежали від диференційних рис національного фольклору.</p>	<p>Лекція</p>	<p>1 – 16</p>	<p>2 год. Робота з літературою</p>		<p>2 тиждень</p>
<p>Тема 3. Магічна функція музики. Суттєвим фактором розвитку музики є особливо обдаровані індивіди. Це, як правило, одиниці, тобто люди незвичайного душевного складу, темпераментні, життєрадісні і т.п., для яких музика є змістом життя. Надбання таких індивідів стали прототипом сучасного фольклору, виявляючи свій талант у тій чи іншій сфері матеріального чи духовного життєтворення.</p>	<p>Лекція</p>	<p>1 – 6</p>	<p>2 год. Робота з літературою</p>		<p>3 тиждень</p>

<p>Тема 4. Звук й інтонація. Проблема звуку є найважливішою і найскладнішою. Виняткове значення це має для виконавців на усіх музичних інструментах, а також для вокалістів, оскільки звук складає основу багатства їх виражальних засобів. Однією з особливих переваг звуку є його співзвучність. Звуки здатні вливатися один в одного, утворюючи безперервну пластичну лінію кантилени. Співзвучність у музиці має дихальне походження. Дихання породило одну з найбільш хвилюючих і вражаючих інтонацій – спів.</p> <p>В основі чистого інтонування закладено:</p> <ul style="list-style-type: none"> - гострий звуковисотний звук; - добре поставлений і розвинутий звукотворний апарат; - правильна теситурна техніка; - здатність виконавця у процесі музичного часу відрегулювати інтонаційне звучання. 	Лекція	1 – 16	2 год. Робота з літературою		4 тиждень
<p>Тема 5. Технологічні процеси роботи над звуком та інтонацією. Музика – мистецтво звуку. Якщо музика – це звук, то головною її проблемою і важливим обов'язком кожного виконавця є робота над звуком. Звук – це сама</p>	Семінарське	1 – 16	2 год. Робота з літературою	10	5 тиждень

<p>матерія музики. Удосконалюючи його, ми підіймаємо музику на вищий рівень. Свобода інтонаційної творчості перебуває у прямій залежності від ступеня консонантності, або дисонантності інтервалів, від ладової стійкості інтонованих звуків. Чисті октави, квінти і кварта будучи найбільш консонантними і стабільними інтервалами, утворюють мелодичну інтонаційну опору і повинні інтонуватися якомога чисто. До них швидше застосовують термін «чистота», аніж «виразність».</p> <p>Робота над інтонацією буде успішною лише у тому випадку, коли педагог зуміє довести до свідомості свого класу всю значущість і складність поставленої перед ними проблеми. Інтонацію слід розглядати як важливіший елемент виконавської майстерності. Роботу над нею потрібно підпорядковувати строгому режиму і вести за чітким планом, а не від випадку до випадку.</p>					
<p>Тема 6. Звукотворчий апарат і теситурна техніка. Терміни постановка амбушюра, постановка дихання, постановка резонатора</p>	Лекція	1 – 16	2 год. Робота з літературою		6 тижень

<p>містять у собі уявлення про певну статичність, що не відповідає суті роботи звукового апарату. Апарат повинен володіти не тільки достатньою силою і витривалістю, але й відрізнятись високою ступінню рухливості, еластичності, гнучкості і виключною точністю роботи м'язів. По \-суті, кожна ступінь звукоряду вимагає своєї «мікропостановки» звукоутворюючого апарату.</p>					
<p>Тема 7. Категорія мислення музиканта-виконавця.</p> <p>Мислення розглядається як здатність людини до розумових операцій у визначенні оцінки певним явищем у широкому розумінні цього терміну; від явищ навколишньої дійсності до самоаналізу внутрішніх почуттів, відчуттів тощо. Мислення – як об'єкт пізнання суб'єктивне у своїй сутності. Адже воно виникає і залежить від спрямованої діяльності конкретної особи. У цьому відношенні музично-виконавське мистецтво має особливу почуттєво-розумову спрямованість.</p>	<p>Лекція Семинарське</p>	<p>1 – 16</p>	<p>2 год. 2 год. Робота з літературою</p>	<p>10</p>	<p>7-8 тиждень</p>

<p>Слухо-моторне мислення виконавця неможливо уявити поза мистецьким образно-художнім мисленням.</p> <p>Актуальність розкриття специфіки мислення виконавця у виясненні які розумові процеси характеризують, спрямовують, розвивають образно-художнє мислення, сприйняття, відображення, усвідомлення та перетворення існуючої дійсності через внутрішній світ почуттєвих переживань виконавця і що спільного має з іншими видами людської діяльності.</p> <p>Образне мислення – це сукупність багатьох складових; для того, щоб мислити образно – треба мати образ, як орієнтир, як цілеспрямування і художній аспект полягає саме у передачі цього образу засобами музично-художньої виразності, якими володіє виконавець. Тобто, накопичення вражень має важливу функцію в образно-художній виконавській творчості.</p>					
<p>Тема 8. Реалізація виконавської форми. Специфіка виконавської форми закладена у генетичних</p>	лекція	1 – 16	2 год. Робота з літературою		9 тиждень

<p>коріннях музики, тому, що принцип виконавства складає основу зародження музики як виду мистецтва. Адже ще на зорі музичної творчості час твору, його виконання і його сприйняття співпадали, були нероздільними. Історично обумовилися, вийшовши з первинного синкретизму у сферу революціонізуючої культури, музичний твір, як спосіб існування музичного мистецтва, зберіг у собі багато контекстних зв'язків, а методи його конкретизації надали вже виконавцю.</p>					
<p>Тема 9. Імпровізаційність у побудові виконавської форми. Імпровізаційність – це природна якість музики, вона у різні періоди історії набувала або прихованої, або відкритої форми існування то у композитора, то у виконавця, або, можливо, і у слухача. Тобто, це достатньо чітко визначена організаційна система прийомів втілення змісту, яка має свої власні закономірності: - межі примінення; - свої специфічні засоби для побудови музичного образу; - процес виконавства;</p>	<p>Лекція Семинарське</p>	<p>1 – 215</p>	<p>2год. 2 год. Робота з літературою</p>	<p>10</p>	<p>10-11 тиждень</p>

- вплив на слухача.						
<p>Тема 10. Відповідність інтелектуальних і почуттєво-емоційних засад сприйняття і відтворення. Науково-теоретична література містить велику кількість визначених закономірностей і правил стосовно музичного мистецтва і музичної діяльності, зокрема перші спроби визначення таких закономірностей і правил відносяться ще до часів ранньої античності. Ці закономірності і правила відображають широкий спектр нормативного трактування музики з позиції філософії, естетики, соціології, культурології, психології, і, зрозуміло, мистецтвознавства.</p>	Лекція	1 – 215	2год. Робота з літературою		12-13 тиждень	
<p>Тема 11. Раціональний та емоційний фактори музично-викорнавської естетики. Відображення існуючої дійсності різними видами мистецтва виникла у людини як результат побаченого, почутого, відчутого. Сприйняття, світовідчуття завжди хвилювали людину і викликали природну реакцію – емоційне</p>	Семінарське	1 – 16	2 год. Робота з літературою	10	14 тиждень	

відображення. Почуття, що виникають у наслідок відображення дійсності, являють собою першоджерело творчої діяльності загалом, і музичної зокрема.						
Тема 12. Виконавська технологія як визначеність інтерпретаційних пошуків. Даний аспект присвячено одній із основоположних проблем у мистецтвознавстві і, природно, у виконавському мистецтві – мотиваційне прагнення саме автентичного, як основи першоджерельного мислення, у творчих пошуках і тлумаченнях. Першоджерело – поняття відносно, тобто відносно чогось наступного. Якщо першоджерело існує власних усвідомлень людини, то воно є саме таким, однак для іншої особи воно умовно може існувати як таке, що дана особистість на цьому джерелі вже генерує джерело наступних поколінь.	Семінарське	1 – 16	2 год. Робота з літерату- рою	10	15 тиждень	
За семінарські Підсумковий контроль.	Екзамен			50 50		

6. Система оцінювання курсу

Загальна система оцінювання курсу	90-100 балів (А «Зараховано») отримує аспірант, який виконав всі види самостійної роботи, практичні заняття,
--------------------------------------	---

	<p>дав повні відповіді на запитання на екзамені, опрацював рекомендовану літературу.</p> <p>80–89 балів (В «Зараховано») отримує аспірант, який виконав всі види самостійної роботи, практичні заняття, дав відповіді на запитання на екзамені, опрацював більшість рекомендованої літератури.</p> <p>70–79 балів (С «Зараховано») отримує аспірант, який виконав більшу частину видів самостійної роботи, практичні заняття, дав відповіді на запитання на екзамені, опрацював значну кількість рекомендованої літератури.</p> <p>60–69 балів (D «Зараховано») отримує аспірант, який виконав половину видів самостійної роботи, практичних занять, дав неповні відповіді на запитання на екзамені, опрацював половину рекомендованої літератури.</p> <p>50–59 балів (Е «Зараховано») отримує аспірант, який виконав третину видів самостійної роботи, практичних занять, дав неповні відповіді на запитання на екзамені, опрацював третину рекомендованої літератури.</p> <p>26–49 балів (FX не зараховано з можливістю повторного складання) отримує аспірант, який виконав хоч якусь частину видів самостійної роботи, практичних занять, не дав відповіді на запитання на екзамені, опрацював малу кількість рекомендованої літератури.</p> <p>0-25 балів (F не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни) отримує аспірант, який не виконав жодного виду самостійної роботи, практичних занять, не може дати відповіді на запитання на екзамені, не опрацював рекомендованої літератури.</p>
Вимоги	<p>При вивченні навчальної дисципліни «Виконавське музикознавство» на лекційних та практичних заняттях з метою активізації навчально-пізнавальної діяльності аспірантів використовуються такі основні підходи та методи навчання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - проблемні лекції; - семінари-дискусії; - відео-презентації концертних виступів; - аудіо прослуховування творів різних жанрів та стилів; - демонстраційні відеоматеріали (майстер-класи кращих виконавців). <p>Екзамент – за результатами семінарських занять і здачі іспиту.</p> <p style="text-align: center;">Розподіл балів, які отримують аспіранти</p>
Умови допуску до підсумкового контролю	<p>Опрацювання рекомендованої літератури.</p> <p>Усні або письмові відповіді на семінарських заняттях</p>
Підсумковий контроль II семестр	<p>50 балів – семінарські заняття,</p> <p>50 балів – екзамен</p>
<p>7. Політика курсу</p> <p>Відповідно до вимог Національної рамки кваліфікацій для кваліфікаційного рівня «доктор філософії» програмні вимоги навчальної дисципліни спрямовані на досягнення восьмого (8) кваліфікаційного рівня (Постанова Кабінету Міністрів України від 12 червня 2019 року № 509 «Про внесення змін у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341:</p>	

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/509-2019-%D0%BF#n5>), за яким особа, яка завершила навчання на ОНП третього рівня вищої освіти повинна мати здатність демонструвати значну авторитетність, інноваційність, високий ступінь самостійності, академічну та професійну добросовісність, послідовну відданість розвитку нових ідей або процесів у передових контекстах професійної та наукової діяльності. Результатом навчання повинна бути здатність до безперервного саморозвитку та самовдосконалення.

У взаємовідносинах викладач та аспіранти керуються загальними морально-етичними принципами та правилами поведінки відповідно до Кодексу честі ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», ухваленого Конференцією трудового колективу ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» 29 грудня 2015 року.

Тому, політика курсу спрямована на те, щоб забезпечити аспірантам здобуття знань, умінь та розуміння, що відносяться до галузі мистецької творчості, що дасть їм можливість виконувати свою роботу самостійно. Акцентується увага на забезпеченні підготовки професійних здібностей щодо самоорганізації, вміння самонавчатись, розвинути аналітичне мислення, приймати обґрунтовані рішення, здійснювати оцінювання та забезпечення якості виконаних робіт.

Рекомендована література

1. Апатський В.М. Теорія і практика виконавства на духових інструментах. ТОВ «Задруга» К., 2006.,- 430 с.
2. Гинзбург Г.О. О работе над музыкальными прои зведениями. М.: Музыка, 1968. 112 с.
3. Давидов М.А. Академічне народно-інструментальне мистецтво в Україні. В-во «ВОД». К., 1998. 185 с.
4. Давидов М.А. Історія виконавства на народних інструментах. В-во «ВОД» К., 2005. 417 с.
5. Іваницький А.І. Українська музична фольклористика. К.- Заповіт., 1997. 382 с.
6. Костюк О.Г. Сприймання музики і художня культура слухача. К., Наукова думка, 1965.
7. Котляревський І.А. Діатоніка і хроматика як категорії музичного мислення. К.,Музична Україна.1971
8. Кременштейн Б.Л. Педагогіка Г.Г.Нейгауза. М.: Музыка, 1984. 89 с.
9. Круль П.Ф. Східнослов'янська інструментальна культура: історичні витоки і функціонування. І.-Ф., В-во ЦІТ ПНУ., 2006.,- 180 с.
10. Леонтович М. Збірка статей та матеріалів. К., Музична Україна, 1947. 651 с.
11. Ляшенко І.Ф. Історико-стильові та етнофольклорні джерела формування укр. комп. школи. К., Либідь, 1996. 258 с.
12. Ляшенко І.Ф. Музика в системі естетичного виховання. К.: Знання. 1975. 48 с.
13. Маркова О. М. Питання теорії виконавств. Одеса, Астропринт, 2002. 128 с.
14. Науковий вісник НМАУ ім. П.І.Чайковського. «Виконавське музикознавство». Київ.
15. Ред І.Крипякевич. Історія української культури. К.,Либідь, 1987. 651 с.
16. Самітов В. Художнє мислення музиканта-виконавця. В-во «ВОД»К.: 2010. 276 с.

Інформаційні ресурси

1. Особисте спілкування викладача з аспірантами за допомогою електронної пошти.

Ресурси

Тематика інформаційного ресурсу	Електронна адреса
Виконавське музикознавство	
Інститут проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України	http://www.mari.kiev.ua/
Портал «Культура України»	http://k-ua.in.ua/

Електронна бібліотека «Культура України» Національної парламентської бібліотеки України	http://elib.nplu.org/index.html
Харківський національний університету мистецтв імені І. П. Котляревського	http://dum.kharkov.ua/
Наукові бібліотеки України	
Національна парламентська	http://www.nplu.kiev.ua
Наукова імені В.Вернадського	http://www.nbv.gov.ua
Книжкова палата України	http://www.ukrbook.net
Львівського національного університету імені І.Франка	http://www.blues.franko.lviv.ua
Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника	http://lib.pu.if.ua/
Бібліотеки в мережі Internet	http://library.zntu.edu.ua/res-libr-obl.html

Вимоги до екзамену Перелік теоретичних питань

1. Характеристика поняття «звук».
2. Образно-художнє мислення стосовно етапності роботи над музичним твором.
3. Єдність художнього змісту і музичної форми.
4. Система зворотного звукового зв'язку.
5. Реалізація виконавської форми.
6. Шляхи розкриття імпровізаційності виконавця.
7. Барочуттєвість у процесі гри на духовому інструменті.
8. Імпровізаційність у побудові виконавської форми.
9. Єдність технології та художніх аспектів твору.
10. Індивідуальний людський фактор як сегмент музичної еволюції.
11. Образно-художнє мислення виконавця.
12. Художність музичних творів.
13. Звукосигнальна мова.
14. Актуалізація оптимальних шляхів генези художньої культури.
15. Проблема музичного часу у відтворенні змісту твору.
16. Музичне мислення, його характеристика.
17. Музична пам'ять та її складові.
18. Сецифіка музичного сприйняття музики.
19. Музичні артефакти.
20. Інтонційна настройка музичного інструменту.
21. Закони професійної музичної освіти.
22. Становлення звукової мови.
23. Технологічні процеси роботи над звуком.
24. Шляхи розкриття імпровізаційності виконавця.
25. Магічна функція музики.
26. Розкриття рівності образного мислення виконавця.
27. Відповідність інтелектуальних і почуттєво-емоційних засад сприйняття і відтворення.

28. Архаїчність музичного мислення.
29. Удосконалення розвитку слуху музиканта.
30. Самоцінність музики.

На іспит виносяться три питання: два з перерахованих вище, а третій повинен бути підготовлений аспірантом заздалегідь самостійно у формі реферату за музично-виконавським спрямуванням, відповідно до теми дисертації.

Доктор мистецтвознавства, професор Круль П.Ф.